

nuar 1884 holder hele det Terrain ubebygget og uanvendt, som der er Tale om at expropriere, har jeg ikke kunnet antage, at der bliver Tale om at stride til en Udførelse af den ved Lovudkastet foreslaaede Udvidelse af Kjøbenhavns Banegaard før efter dette Tidsums Udløb eller ved dets Udløb, og da jeg mener, at den Undersøgelse, jeg ønskede foretaget, godt kunde rummes indenfor Grændserne af et Par Maaneder, har jeg derimod ikke kunnet ønske, at den endelige Beslutning eller Udførelse af Loven skulde udsættes ud over et nærliggende Tidsum, for at foretage en endnu udførligere Undersøgelse med en ny Kommission og deslige. Da jeg nu har noget Haab om, at den høitærede Minister vil gaa ind paa min Henstilling, medens jeg ikke turde vente eller forlange, at han skulde gaa ind paa et Ændringsforslag, naar Thinget havde forkastet det, har jeg troet, at jeg gjorde Sagen den bedste Tjeneste ved at indstrænke mig til en Henstilling og undlade at stille et Ændringsforslag. Jeg haaber, at det ærede Medlem nu vil være tilfredsstillet med Hensyn hertil. Hvad min Henstilling angaar, skal jeg henvise til selve Betænkningen. De øvrige ærede Medlemmer af Flertallet have gjort nogle Bemærkninger til den, som det maa være mig tilladt at bære et Døebli ved. De have for det Første henvist til Kommissionens Betænkning af 22de Marts 1881, hvor de mene, at det af mig opstillede Alternativ har været gjort til Gjenstand for en omfattende Undersøgelse. Uden i fjerneste Maade at ville miskjende den Tid, den Flid, Arbeidsomhed, Grundighed og Udførlighed, hvormed Kommissionen har foretaget sine Overveielser, maa jeg dog tillade mig at bemærke, at af alle de af Kommissionen drøftede Forslag er der kun et eneste, som har nogen Lighed med det, som jeg mener maaste kunne være at foretrække for det Alternativ, hvorfor Regjeringen har udtalt sig, det er nemlig det, som er stillet af Kommandør Wilde i det forrige sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse. Der er imidlertid den Forskjel, at han for det Første mindre nøiagtigt har angivet det Jordsum, hvorpaa han har tænkt sig en Banegaard for de tre Vestbaner anlagt, og dernæst, at han har tænkt sig Forbindelsen med den anden Banegaard, hvor han ogsaa ligesom jeg vil have de tre Nordbaner samlede, kun tilveiebragt over Vigerslev, medens jeg tror, at al fornøden Forbindelse kan finde Sted i Niveau over Vesterbro, og endelig har Kommandør Wilde selv senere frasaldet dette Forslag; ganske vist har han fastholdt sit tidligere Forslag om Vestbanernes Samling paa een Banegaard ved Stormgadens

Jorlængelse, men derimod vil han have Nordbanens samlede paa den af Regjeringen foreslaaede Banegaard ved Østerbro og har derved frasaldet sit forrige Forslag. Paa det sidste gaar jeg ikke ind. Med Hensyn til Wildes Forslag have Kommissionens Overveielser maaste været meget omfattende, men det er et noget magert Udbytte, man faar af disse Overveielser i selve Betænkningen. Der anføres nemlig ikke Andet om det, end at Projektet vilde udkræve betydelige Omkostninger og forudsatte gennemgribende Forandringer i de projekterede og ved kongelig Resolution approberede Gadeanlæg. At det vil udkræve betydelige Bekostninger, har jeg i min Mindretalsudtalelse selv indrømmet, det kan Ingen betvivle, men hvad den sidste Indvending angaar, da forekommer det mig noget besynderligt, at det skal være en Hovedindvending mod et Forslag, som forøvrigt var brugbart og godt, at man kommer til at stryge en endnu kun paa Papiret eksisterende Gade, medens man ikke betænker sig paa at omlægge Vesterfarimagtsveien, som er en bestaaende Gade, og som har den Ulempe, at der under den er betydelige Gas- og Vandanlæg, som maa flyttes. En kongelig Resolution, som kun approberer et Projekt, er, som bekendt, hundrede Tusinde Gange bleven forandret ved senere kongelige Resolutioner, og dersom Projektet i og for sig var godt, er det en grumme tynd Indvending derimod, at der er en kongelig Resolution for en Gade, som, hvis det Projekt bliver udført, vil blive flyttet fra Papiret over paa Jorden. Jeg kan altsaa ikke erkjende, at Kommissionensbetænkningen, som jeg naturligvis har gennemlæst og det gjentagne Gange, før jeg forfattede min Udtalelse, i mindste Maade indeholder Noget, som kan være til Hinder for det af mig antydede Alternativ, uden den ene Bemærkning, at man finder det rigtigt at holde alle Lokalteterne for Personerpeditionen paa alle Banerne samlede. Det er naturligvis klart, at hvor der er Plads til at gøre Banegaarden saa stor, som man efter den tiltagende Trafik behøver, der er det fordelagtigt og rigtigt at holde Trafikken samlet; det letter Bestyrelsen, og det tillader, at man arbejder med noget mindre Train, idet man jo kan benytte det samme Train paa de forskjellige Baner med største Frihed, og det er ogsaa en Fordel for de Rejsende, at de ved blot at gaa ind i en anden Stue i det samme Hus eller et Hus, der støder lige op til det, man sættes af ved, kunne komme afsted ad en anden Bane. Det indbrømmer jeg altsaa fuldstændigt. Men det forekommer mig dog noget besynderligt